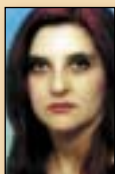

Христовото воскресение е потврда на минатото, на сегашноста и на иднината и токму во овие три стожери е акумулирана светата историја на православието.

Велигден е најзначаен верски празник за христијанското население и го слави Христовото воскресение или како што рекол Апостол Павле без Христовото воскресение Христовата вера би била празна.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

Величествено и со нетрпение ги одбројуваме последните часови до моментот кога сеправославниот македонски народ ќе се обедини под единствената духовна универзална мисла, а таа е - љубовта кон Бога. Велигден е симбол не само на Христовото воскресение, туку и на македонското, симбол на македонските страданија, но и на победата и обновата. Велигден е суштината на христијанството, духовното ткиво кое со векови не крепи и ни помага да опстоиме низ премрежијата и искушењата.

Во изминативе седмици со Велигденските пости, преку самоконтрола, разни откажувања и духовна чистота, православните Македонци се подготвуваат да го дочекаат празникот над празниците. Со светата литургиска песна: "Христос воскресна од мртвите (со смртта, смртта ја победи) и на тие во гробовите живот им даде", се објавува победата на доброто над злото, и почнува најсветото христијанско чествување.

Меѓу нашиот народ постојат повеќе обичаи и верувања поврзани со Велигден и со деновите кои му претходат, особено со Великата или Страсна недела. Во текот на оваа седмица се прават последните подготовки за празникот.

Со обичаи и верувања особено е исполнет Велики четврток или Величетврток, како што почесто е познат меѓу народот. Главен обичај кој се изведува на Велики четврток е вапцањето на велигденските јајца. Според обичајот, најпрвин се вапцаат три јајца, а потоа и другите. Јајцата ги вапца домаќинката, рано наутро пред изгрејсонце. Како што погоре наведовме, Велики петок се смета за најтежок празник во годината, и тогаш не се работи, дури и не се готви храна. На Велика сабота се прават последните

подготовки за празникот, се чисти и се подготвува храната. Последната седмица од Велигденските пости (која сè уште ја чествуваме) се именува и како Велика или Страсна недела, а кај народот е позната како Глува недела. Сите денови од оваа седмица се нарекуваат Велики или Вели, бидејќи ја симболизираат големината и тежината на празникот кој претстои. На Велигден, рано наутро, сите одат во црква за да присуствуваат на Светата литургија и да се причестат. Сите христијани се поздравуваат со најра-

ВОСКРЕСЕ БЕЛЕГ МАКЕДОН БИТИСУ

ЈАНСКО ЧЕСТВУВАЊЕ

"Вистина ви велам еден од вас ќе ме предаде. Но, тешко му на оној човек преку кого синот човечки ќе се предаде, добро ќе беше за тој човек ако не беше се родил", токму со овие зборови Исус Христос ќе ја овековечи Тајната вечера. Исто така, на Тајната вечера Исус ќе ги благослови виното и лебот, со што ќе ја востанови и светата причест. Денот кога Исус бил мачен, распнат и кога починал бил петок, и затоа освен Велики овој ден се нарекува уште и Распет петок. За да не стои телото на Исус на Крстот двајца негови ученици Јосиф и Никодим побарале дозвола од Пилат да го симнат и да го погребат. Според обичаите, тие го завиткале во платно, го на-

мачкале со мириси и го погребале во семејната гробница на Јосиф, во која дотогаш никој не бил погребан. Гробот го затвориле со тежок камен.

Марија Магдалена прва дошла на гробот на Исус. Кога го видела гробот празен исплашена и загрижена отрчала да ги викне Петар и Јован, кои ѝ се придружиле во светото чудо кое претстоело. Утрото и другите жени дошле на гробот, според обичајот, за да го намачкаат телото со мириси. Но, и тие нашле само празен гроб, а Ангелот им ја кажал вистината: "Зошто го барате живиот меѓу мртвите?". Истата вечер Исус им се јавил и на своите ученици.

Велигден е продолжение на старозаветниот еврејски празник Пасха, кој Евреите сè уште го празнуваат во чест на ослободувањето на еврејскиот народ од египетското владеење. Во христијанството Пасха го симболизира преминот на Христа од смртта во животот и од земјата кон небото, во вечниот блажен живот. И не случајно веруваме дека Велигден се празнува во спомен на ослободувањето на човекот од ропството на ѓаволот и грехот.

Од книгата на г. Марко Китевски "Македонски празници"

HRISTOS VOSKRESNA -

НИЕТО
НА
СКОТО
ВАЊЕ

NAVISTINA VOSKRESNA

досниот поздрав: Христос Воскресна! Навистина Воскресна! Од тогаш па до Спасовден се поздравува со Христос воскресна, а се отпоздравува со навистина воскресна. Во неделата младите одат во посета на роднини и пријатели. Ова се денови на Велигденските чествувања.

Несомнено, Воскресението е неповторлив белег во севкупното постоење на македонскиот народ. И, токму благодарение на верата и надежта во Воскресението, како народ и Црква, можеме да го издржиме сè она што ни се случувало во историјата, но и она што ни се случува и денес.